

Mitä tapahtui seurakunnalleni?

Markell: What Happened to My Church?

By Jan Markell, February 17, 2020

JAN
MARKELL

Kirkkoja koskevat asiat ovat yleisin tiedusteluaihe täällä Olive Tree Ministries'issä. Muut johtajat sanovat samaa. Mitä on

tapahtunut viimeisten 30-40 vuoden aikana? Monet ihmiset käyvät kirkossa kirkon jälkeen vain kävelläkseen pois masentuneina. Toiset ovat elinikäisiä kirkon jäseniä ja ovat nähneet muutoksia, jotka jättivät sen tunnistamattomaksi – hengellisesti puhuen.

Aluksi jäsenet ja osallistujat ihmettelevät, ovatko he liian tuomitsevia, mutta lopulta selviää surullinen todellisuus, että jokin on mennyt pahasti pieleen.

Taustani on Minneapolis'issa sijaitseva fundamentalistinen kirkko, jossa pidettiin jae jakeelta eteneviä saarnoja ja jossa oli usein profetiakonferensseja. Yritäpä löytää sellainen tänä päivänä! Löydät muutaman, mutta ne ovat harvassa. Tämä sama kirkko varoitti minua

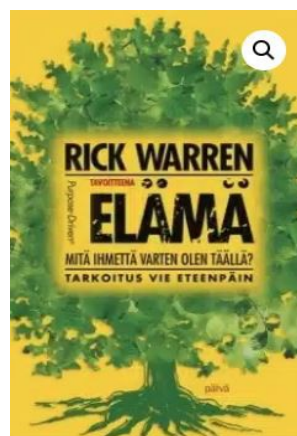
tulevasta luopumuksesta jo 1970-luvulla, mutta kuka olisi arvannut, että se pahenisi näin pahaksi alkaen joskus 1990-luvulla. Mikään ei olisi voinut valmistaa minua siihen.

Ensin se oli musiikki, josta tuli suuri jakaja. Kukaan ei välitä joistakin kitaroista ja bassosta, mutta tultaessa 21. vuosisadan toiselle vuosikymmenelle korvatulppia jaetaan pyhäkköön tultaessa.

Jotkut kirkot aloittavat maallisella laululla, himmentävät valot, lisäävät savuista sumua ja niissä on paikallisen baarin tunnelma. Kaikki tämä parantaa kuoroja, joita hypnotisoidut kirkon jäsenet laulavat pariinkymmeneen kertaan. Sain tietää, että sen tarkoituksena on houkutella "etsijä" - 2000-luvun termi. Bill Hybels myönsi keksineensä termin, mutta tunnusti, että se ei toiminut hyvin hänen kirkossaan!

Urut ja pianot heitettiin pois 25 vuotta sitten, koska ne eivät edistäneet "seurakuntakasvua". Yli 55-vuotiaat olivat omillaan. Jotkut kirkot heittivät heille luun ja järjestivät noille harmaapäisille aamukahdeksalta jumalanpalveluksen. Tämä suuntaus aloitti "suuren kuilun" sukupolvien välillä.

Joku teki tietoisin päätöksen, että meillä pitäisi olla "uusi tapa tehdä kirkkoa", vaikka monet jäsenet ja osallistujat olivat yhtä mieltä siitä, ettei vanhoissa tavoissa ollut mitään vikaa. Alettiin käyttää sellaisia sanoja kuin "päämäärätietoinen", "etsijä-herkkä", "seurakuntakasvuliike", "postmodernismi", "esiintuleva" ym.

Ihmiset alkoivat kuulla rakkaudesta, yhteydestä ja suvaitsevaisuudesta. Meidät on tunnettava siitä, mistä olemme samaa mieltä, ei siitä, mistä olemme eri mieltä. Kaikki ja jokainen on hyväksyttävä. Poikkeamat on

hyväksyttävä. Synti on hyväksyttävä. Ihmiset rakastivat korviensa kutittamista. Heitä rohkaistaisiin tuntemaan olonsa hyväksi ja kehittämään itsetuntoaan. Terve oppi pantiin syrjään.

Sielujen pelastaminen siirrettiin syrjään viihdetekijän ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden hyväksi. Näytti, että monet kirkossa eivät enää välittäneet siitä, että niin monet olivat matkalla helvettiin! Mikä loukkaava, suvaitsematon ajatus. On selvää, että terve oppi erottaa ja jakaa, joten meidän on astuttava varovasti sillä alueella.

Merkitykselliset asiat ovat kadonneet. Saarnastuoleista on tullut pelokkaita puhumaan raamatullisten arvojen äänestämisestä. Pastorit ovat lakanneet puhumasta avioliiton puolesta ja aborttia vastaan. Vaikutti siltä, että seurakuntaan tuli "yhdestoista käsky": Älä loukkaa. Kannan ottaminen oli selvästi ohi.

Kun oli kyse sellaisista aiheista kuin Raamatun profetia, hiljaisuus kävi kuurouttavaksi! Ihmisille kerrottiin, että se oli "jakavaa", vaikka rockmusiikki seurakunnassa ei ilmeisesti ollut jakavaa! Miljoonat tulevat jäämään jäljelle seurakunnan Tempauksessa, mutta tuskin missään seurakunnassa varoitetaan tästä. Sensijaan saarnatuolit jakavat Osteen-tyyppisiä saarnoja, joissa puhutaan "parhaasta elämästäsi nyt" tällä särkyneellä turmeltuneella planeetalla.

Tämä on vain lyhyt selitys sille, miksi sähköpostit ja kirjeet virtaavat tähän palvelutyöjärjestöön ja muut kysyvät, kuinka voisivat löytää terveen, relevantin seurakunnan lähiseudulta.

Vuonna 2017 ystäväni Terry James pyysi minua toimittamaan luvun ehdotettuun kirjaansa nimeltä *"Deceivers: Exposing Evil Seducers & Their Last Days Deception."* (*Pahojen viettelijöiden ja heidän viimeisten päivien petoksensa paljastaminen*). Olin tehnyt monta vuotta kristillistä radiotyötä eri puolilla maata ja kun tutkin nykyisiä ohjelmia, minua muistutettiin päivittäin, että terveestä opista oli poikettu.

Jouduin kohtaamaan sen tosiasian, että minulla oli kaksi vaihtoehtoa: voin jättää tämän suuntauksen huomiotta tai paljastaa sen. Otin Hesekielin 33. luvun vartijoille antaman varoituksen hyvin vakavasti ja päätin kohdata väärän opetuksen suoraan ja kertoa totuuden. En halunnut verta käsiini! Tiesin, että tämä maksaisi minulle kuuntelijoita ja ystäviä. Huomasin pian, että tietyt radioasemat syrjäyttäisivät minut ja jopa bannaisivat minut nimien mainitsemisesta.

Oliko tämä liian korkea hinta maksettavaksi? Minun piti vakavasti pohtia sitä ja laskea kustannukset. Voisinko pysyä suunnitelmassani? Se on iso, yksinäinen maailma. Tarvitsemme kaiken tuen, minkä voimme saada. Suunnitelmani ei voittaisi ystäviä – mutta se voisi estää joitakin ihmisiä tekemästä elinikäisiä teologisia virheitä paljastamalla, keneen ja mihin voi luottaa ja keneen ei.

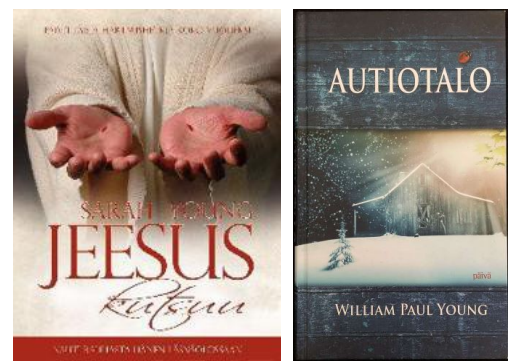
Aloitin tutkimukseni jäljittämällä väärien oppien ja holtittomien seurakuntaliikkeiden historiaa 1900-luvun alusta nykypäivään. Mystisestä hulluudesta, kuten ns. kristillisen jooga, uuden apostolisen uskonpuhdistuksen (NAR) kokemuksellisuuteen, sudet vaanivat lauman ympärillä.

Samaan aikaan näin, että erottaminen oli menossa jyrkänteen yli, kun sellaiset kirjat, kuin *"The Shack"* ja *"Jesus Calling"*, otettiin vastaan kuin Raamattu konsanaan.

Kokonainen liike syntyi Todd Bentleyyn ympärille, joka potki sairaita ihmisiä pyöräilykengällään parantaakseen heidät ja sitä juhlittiin.

Evangelikaaliset järjestöt, kuten [NAE](#), omaksuivat ilmaston lämpenemisen ja vaativat Yhdysvaltoja tuhoamaan kaikki ydinaseensa. Mitä tekemistä tällä on evankeliumin kanssa?

Ekumenia nousi huimasti ja protestantit alkoivat omaksua katolisuuden. Kenneth Copeland ilmoitti, että uskonpuhdistus on ohi.

Havaitsin jotakin sellaista, jota kutsuttiin "nauruherätykseksi" ja tulin siihen tulokseen, että se ei ollut kovinkaan hauskaa.

Voisin jatkaa ja jatkaa. Voit nähdä, että todennäköisyys sille, että sinulla on terve, tasapainoinen kirkko, on pieni, mutta niitä vielä on! Jos sinulla on sellainen, kiitä siitä Jumalaa päivittäin. Jos sinulla ei ole, niin tiedä, ettet ole yksin. Miljoonat käyvät melkein jokaisessa mahdollisessa kaupunkinsa kirkossa ja lähtevät pois hämmentyneinä ja sydän särkyneinä. Etsivätkö he täydellisyyttä? Jotkut ehkä, mutta useimmat eivät.

He vain tietävät, että heidän vanhempansa tai isovanhempansa eivät todennäköisesti tunnista tätä päivän kirkkoa. Jeesus sanoi, että helvetin portit eivät voittaisi seurakuntaa (Mt. 16:18). Sen jälkeen helvetin portit ovat raivokkaasti yrittäneet tunkeutua seurakuntaan, muuttaa sitä, muuttaa sen sanoman, muuttaa sen tarkoituksen, vääristää evankeliumin ja uuvuttaa pyhät – mukaan lukien pastorit.

Tiivistäen sivustolla GotQuestions.org sanotaan: "... seurakunta ei ole rakennus tai kirkkokunta. Raamatun mukaan seurakunta on Kristuksen ruumis – kaikki ne, jotka uskovat Jeesukseen Kristukseen pelastukseksi (Joh. 3:16; 1.Kor. 12:13). Paikallisseurakunnat ovat Kristuksen nimeä tunnustavien ihmisten kokoontumisia.

Paikallisseurakunnan jäsenet voivat riippuen uskonsa aitoudesta olla tai eivät ole universaalisen seurakunnan jäseniä. Paikallisseurakunta on paikka, jossa uskovat voivat täysin soveltaa luvun 1.Kor. 12 'ruumiin' periaatteita: rohkaista, opettaa ja rakentaa toisiaan Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa ja armossa."

Kristus kuoli seurakunnan puolesta, emmekä voi luopua siitä! Taivaallinen loputon jumalanpalvelus odottaa meitä ikuisuudessa taivaallisen kuoron ja orkesterin myötä. Myös saarnaaminen tulee olemaan tästä maailmasta poikkeavaa! Me kaikki olemme yksi kirkkokunta. Riitely on ohi. Emme vaadi omaa tapaamme. Olemme vihdoinkin yksimielisiä.

